

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 72/2016-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. marca 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Čisárom, Advokátska kancelária, Kukučínova 23, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 1930/09 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 1930/09 p o r u š i l základné právo [REDAKOVANÉ], aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 1930/09 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 448,02 € (slovom štyristoštyridsaťosem eur a dva centy), ktorú je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť na účet jej advokáta JUDr. Jána Čisára, Advokátska kancelária, Kukučínova 23, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 72/2016-9 z 28. januára 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 1930/09 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplynulo najmä, že:

„Dňa 13.9.2009 súdny exekútor Ján Borovský doručil súdu žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Vo veci podali námietky povinní a súd im uznesením OS Košice I č. k: 37 Er1930/2009 /Ex 0158/2009/o 4387,49 € zo dňa 30.11.2009 vyhovel. O podanom odvolaní sťažovateľky proti námietkam zo dňa 3.2.2010 súd nerozhodol v období od 3.2.2010 do 30.11.2014 - teda celkom za roky 2010, 2011, 2012, 2013, 2014,

teda takmer 5 rokov. Ide o obdobie súvislej nečinnosti súdu čo sa nestáva a je v rozpore s § 6 OSP, že súd v konaní má konať rýchlo a účinne, tak aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná. (...)

Zo strany sťažovateľky neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by spôsobovali prieťahy v konaní.

Základnou povinnosťou sudcu a súdu je zabezpečiť, taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obráti na súd s jeho návrhom na rozhodnutie. (...)

Poukazujeme na ustanovenie § 46 a nasl. Ústavy SR - právo na súdnu ochranu, konkrétne na ust. čl. 48 a na dlhodobú súdnu prax Ústavného súdu SR v tejto oblasti...

Podporne vo veci poukazujeme na stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v tejto oblasti, ktoré zadosťučinenie priznáva podľa § 41 so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. (...)

Svoju žiadosť o priznanie primeraného zadosťučinenia odôvodňujem tým, že som vdova a peniaze mi nevyplatil môj brat z dedičstva a nekorektným spôsobom sa ku mne zachoval čo sa v slušných rodinách nerobí. Vyše 5 rokov neoprávnene hospodári s mojimi peniazmi. Hrozí mi ujma na mojich právach, pričom mám z toho prípadu nervozitu a stres, lebo vec nie je skončená a užíva moje peniaze a robí všetko preto, aby som ich nedostala za pomoci právnikov a toto nie je konanie súlade dobrými mravmi. Moje peniaze potrebujem a mám zdravotnú ujmu, ktorá mi skracuje život.

Finančné zadosťučinenie za vyše 5 rokov súvislej nečinnosti súdu požadujem vo výške 4000 €. Ústavný súd ČR priznáva za rok nečinnosti súdu 800 € a poukazujem na jeho prax.

Súčasne pomerne jednoduchá vec nie je doteraz právoplatne skončená a stav právnej neistoty už trvá 6 rok. Hlavne poukazujem na obdobie súvislej nečinnosti súdu a jeho konanie považujem za úmyselné prieťahy v konaní.

Zároveň žiadam Ústavný súd SR, aby mi ako právnemu zástupcovi sťažovateľky č. licencie 1300 priznal odmenu za 2 úkony právneho zastúpenia(...)

Z dôvodov uvedených v tomto návrhu navrhujem, aby Ústavný súd SR(...) vo veci samej(...) rozhodol takto:

1. Základne právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ] (...) na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod č. k:37 Er 1930/2009 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice I (...) sa prikazuje aby v uvedenej veci konal bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľke [REDAKOVANÉ] (...) priznáva finančné zadosťučinenie v sume 4000,- € /slovom štyritisíc euro/ ktoré je Okresný súd Košice I povinný zaplatiť do 2 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice I je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 296,44 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa advokáta JUDr. Ján Čisára, Kukučínova 23, 04001 Košice do 2 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. Spr 54/15 z 29. februára 2016 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 11. marca 2016.

3.1 Predseda okresného súdu popísal chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodal tieto relevantné skutočnosti:

„(...) O návrhu na čiastočné zastavenie exekúcie súd doposiaľ nerozhodol. Aj napriek skutočnosti, že zák. č. 233/1995 Z. z. a ani iný predpis neurčuje, v akej lehote je súd povinný rozhodnúť o návrhu na zastavenie exekúcie, je lehota od 3.7.2014 do 29.2.2016, t. j. rok a 8 mesiacov, neakceptovateľná z pohľadu plynulosti súdneho konania a rýchlej a účinnej ochrany práv účastníka. Preto sťažnosť hodnotím ako dôvodnú.

K tomuto prieťahu v konaní došlo v dôsledku dlhodobého pracovného zaťaženia exekučného úseku. Sťažovateľka svojím správaním žiadnym spôsobom neprispela k predĺženiu konania.

Súhlasím, aby ústavný súd rozhodol o sťažnosti bez nariadenia ústneho pojednávania. (...)“

3.2 Právny zástupca sťažovateľky v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedu okresného súdu zaujal toto stručné stanovisko:

„(...) Netrváme, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Vo veci potrebujeme uviesť hlavne toto:

Súd považuje našu sťažnosť za dôvodnú v zmysle svojho vyjadrenia. Dokonca ide o aroganciu, že ani konanie pred ÚS SR nie je pre nich dôvodom, aby vec rozhodli a zmenili stav právnej neistoty.

Ide o obdobie právnej neistoty od 13.08.2009 do 11. 03.2016, pričom poukazujeme, že stav právnej neistoty stále trvá už vyše 6 rokov, a nejde o právne zložitú vec. Obdobie súvislej nečinnosti je aj v období 2010 až 2014. Poukazujeme na uznanie sťažnosti plne dôvodnej od 3.7.2014-29.2.2016 predsedom Okresného súdu Košice I.

Sťažovateľka svojím konaním žiadnym spôsobom neprispela k predĺženiu konania. Toto uznáva aj súd a navrhujeme toto zohľadniť v tomto konaní. (...)

Obdobie nečinností okresného súdu bez existencie akýchkoľvek zákonných dôvodov, ktoré sú z ústavnoprávneho hľadiska neospravedlňiteľné a netolerovateľné, treba považovať za prieťahy v konaní, keďže svojimi dôsledkami môžu nadobudnúť charakter odopretia spravodlivosti - denegatio justicie.

Sťažovateľka poukazuje na dlhé obdobie právnej neistoty a pocit nespravodlivosti majúci fatálny dopad na jej životnú situáciu. (...)

Ako advokát č. lic. 1300 uplatňujem trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci(...)“

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 37 Er 1930/09:

Dňa 13. augusta 2009 bola okresnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o vykonanie exekúcie vo veci sťažovateľky ako oprávnenej proti povinnému [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „povinný“) a [REDAKOVANÉ] (ďalej len „povinná“ spolu ďalej len „povinní“) o exekúciu finančnej čiastky 4 387,34 € s príslušenstvom spolu s trovami exekúcie.

Dňa 21. augusta 2009 súd poveril súdneho exekútora JUDr. Jána Borovského vykonaním exekúcie na základe rozsudku okresného súdu č. k. 18 C 380/01-90 v spojení s opravným uznesením k tomuto rozsudku č. k. 18 C 380/01-130.

Dňa 30. septembra 2009 povinní podali námietky proti exekúcii.

Dňa 30. novembra 2009 okresný súd uznesením č. k. 37 Er 1930/09-15 námietkam povinných vyhovel.

Dňa 3. decembra 2009 okresný súd uznesením č. k. 37 Er 1930/09-17 vyrubil povinným súdny poplatok za podané námietky.

Dňa 28. januára 2010 podala povinná odvolanie proti uzneseniu súdu č. k. 37 Er 1930/09-17.

Dňa 3. februára 2010 podala sťažovateľka odvolanie proti uzneseniu súdu č. k. 37 Er 1930/09-15.

Dňa 10. februára 2010 podal povinný odvolanie proti uzneseniu súdu č. k. 37 Er 1930/09-17.

Dňa 30. apríla 2014 okresný súd uznesením č. k. 37 Er 1930/09-33 odvolaniu sťažovateľky proti rozhodnutiu č. k. 37 Er 1930/09-15 vyhovel, napadnuté uznesenie zrušil a námietky povinných proti exekúcii zamietol. Toto zrušujúce uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 16. mája 2014.

Dňa 2. júla 2014 bol súdu doručený návrh povinných na čiastočné zastavenie exekúcie.

Dňa 3. júla 2014 súdna exekútorka JUDr. Lenka Borovská doručila súdu návrh povinného na čiastočné zastavenie exekúcie.

Dňa 6. mája 2015 súd doručil návrhy povinných na čiastočné zastavenie exekúcie právnomu zástupcovi sťažovateľky na vyjadrenie.

Dňa 22. februára 2016 okresný súd uznesením č. k. 37 Er 1930/09-44 zrušil svoje uznesenie č. k. 37 Er 1930/09-17, ktorým vyrubil povinným súdny poplatok za podané námietky.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o exekúciu finančnej čiastky 4 387,34 € s prísl. vedenom pod sp. zn. 37 Er 1930/09 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

Pokiaľ ide o právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov súdom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), pod konaním, v ktorom sa takáto vec prerokováva, je potrebné rozumieť nielen konanie prvostupňového súdu, ale aj konanie odvolacieho a dovolacieho súdu, ďalej konanie v správnom súdnictve, ako aj konanie o výkon rozhodnutia. Tento právny názor ústavného súdu vychádza z toho, že ani ústava a ani procesné predpisy upravujúce činnosť súdov v občianskych a trestných veciach nevyvímajú z ich povinnosti konať bez zbytočných priet'ahov žiadnu vec, ktorej môže byť poskytnutá súdna ochrana (napr. I. ÚS 70/98, I. ÚS 56/02).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že doterajšia dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. Napokon ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázal na skutkovú alebo právnu zložitost' predmetnej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnost', ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Dĺžka napadnutého konania teda nebola vyvolaná správaním sťažovateľky.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým konštatuje, že doterajšie viac ako 6,5-ročné trvanie napadnutého exekučného konania na okresnom súde bez meritórneho rozhodnutia je už samo osebe celkom jednoznačne neprimerané. Okresný súd bol však v danej veci aj opakovane dlhodobo nečinný, konkrétne od 10. februára 2010 do 3. apríla 2014 (viac ako 4 roky) a od 3. júla 2014 do 22. februára 2016 (počas viac ako 1,5 roka) súd vykonal vo veci iba jeden jednoduchý úkon (doručil návrhy povinných na čiastočné zastavenie exekúcie právnomu zástupcovi sťažovateľky na vyjadrenie).

Uvedená nečinnost' okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas 5 rokov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu. Na obranu okresného súdu, podľa ktorého k priet'ahom „v konaní došlo v dôsledku dlhodobého pracovného zaťaženia exekučného úseku“, nebolo možné prihliadať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom cit. predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len

dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí - a teda vykonanie spravodlivosti - bez zbytočných priet'ahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobo obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnúť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení predsedu okresného súdu (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 4 000 € s týmto odôvodnením: „*som vdova a peniaze mi nevyplatil môj brat z dedičstva(...)* Vyše 5 rokov neoprávnene hospodári s mojimi peniazmi. Hrozí mi ujma na mojich právach,

pričom mám z toho prípadu nervozitu a stres, lebo vec nie je skončená a užívam moje peniaze a robím všetko preto, aby som ich nedostala za pomoci právnikov a toto nie je konanie súladné s dobrými mravmi. Moje peniaze potrebujem a mám zdravotnú ujmu, ktorá mi skracuje život. “

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadost'učinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadost'učinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, ako aj vzhľadom na doterajšiu dĺžku napadnutého konania a povahu veci (na výšku exekvovanej finančnej čiastky 4 387,34 € s prísl.) považuje za primerané vo výške 2 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti z 10. júna 2015 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 11. marca 2016). Za dva úkony vykonané v roku 2015 patrí odmena v sume dvakrát po 139,83 € a režijný paušál dvakrát po 8,39 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2016 patrí odmena v sume 143 € a režijný paušál

8,58 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkove sumu 448,02 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. marca 2016